

Seni Düşünmüyorum Daha

– GürhanGürses · 17 Mart 2019

seni düşünmüyorum artık
bu bir ultiomatodur verilmiş
bir resttir çekilmiş benden sana
bir gemiydin battın gözümün kara sularına
aklıma bile gelmiyorsun,
adın neydi sahi, hatırlamıyorum
gözlerin hangi renkti, sesin nasıldı
ellerin ince miydi bilmiyorum
ne kadar görüşemedik hep bir bahanen oldu
sevmeye hiç bu kadar mazeret üretmedin
uzak durmayı istedin, soğuk kalmayı
belki de sesimi duymayı istemedin, yüzümü görmeyi...
seni düşünmüyorum artık
göğe bakmıyorum turgutça
dağı kazmıyorum ferhatça
çölü aşmıyorum mecnunca
hasretinden prangalar da eskitmiyorum ahmet arifçe
nazımca sevmiyorum seni daha
seni düşünmüyorum artık
en sevdiğin makarnayı mesela
merak etmiyorum daha
en sevdiğin tatlıyı, içtiğin çayı
ne yaptığını, nerede olduğunu ,
kimlerle konuştuğunu
artık düşünmüyorum seni düştüm kendimden
ne kadar umurundayım allah bilir
maaş gününde borcunu ödeyen bir memur gibi
tertemiz bir sayfa açtım kendime
sensiz olamazdım bir an bile
nefessiz kalır zannederdim kendimi
seni görmek için bahaneler üretirdim
sesini duymak için seni arardım
evinin önünde geçerdim habersizce
bir hazan mevsiminde sararmış yaprak olur
düşerdim ayakların altına

seni görebilme ihtimali dahi mutlu ederdi beni
bu şehirde yaşadığın fikri
aynı havayı soluduğumuz zikri...
en bahtiyarı ben olurum bu dünyanın
nasıl da küçük şeylerle avutmuş
mutlu olmuşum meğer
haberini var mı benden
seni düşünmüyorum artık
en sevdiğin çiçeği,
en sevdiğin şarkıyı
sahi hakikat miydin sen
yoksa hayal miydin
ne hazin bir aşkım benimsi
peşinde koşmuşum deli gibi içinde olmadığım bir kalbin
fikri bile olmadığım bir aklın ardından sürüklenmişim
safça ve masumca sevmişim
olmayacak bir duaya amin demişim
seni düşünmüyorum artık
bu şiirimi yazılmamış say.